

Kommer frem i en noget forandret Skikkelse. Af stor Vigtighed er Sagen imidlertid ikke.

Formanden: Rigsdagsmanden for Veile Amts 3die Valgkreds har Ordet.

Sammerich: Idet jeg henholder mig til den høitærede Ministers Uttringer om Archivskabene, frasælber jeg Ordet.

Formanden: Ordføreren har Ordet.

Ordføreren: De fleste, ja maaskee alle de Grunde, som her ere blevne anførte for at bevilge disse 792 Rb. til Skabe, have været under Discussion i Udvalget. Naar saaledes den ærede Rigsdagsmand for Ribe Amts 2den Valgkreds (Hage) har sagt, at Skabene ere saa daarlige, at de neppe kunne luffes, saa indseer jeg ikke, at det er nogen Grund til at kjøbe nye Skabe, end sige til at kjøbe nye Egeffabe, thi naar de ikke kunne luffes, saa maa man hente en Snekker, for at sætte dem i behørig Stand, og hvad angaaer, at der skulde være gaaet Dm i Skabene, saa er det fra en Kilde, som maa ansees for paalidelig, blevet forfikkret Udvalget, at der ligesaagodt kan gaae Dm i Egeffabe som i Fyrreffabe, men det er blot en anden Slags Dm. Derimod vilde det jo rigtignok efter min Mening være af større Betydning, som den høitærede Cultusminister anførte om, at det vilde medføre en større Bequemmelighed i Afbenyttelsen af Skabene, men der blev ogsaa lagt til, at man kunde begynde med nogle enkelte Skabe, bevilge dem, naar man syntes, at den foreslaaede Sum var for stor paa eengang, eller ogsaa kunde man, saaledes som den ærede Rigsdagsmand for Ribe Amts 2den Valgkreds (Hage) sagde, bevilge disse Skabe iaar og dermed sige „stop“. Der som Forholdet var saaledes, kunde Udvalgets Fleertal maaskee tilraade Thinget at gaae ind derpaa, men Tingen er den, at man er overbevist om, at naar man iaar bevilger dem, saa er man kommen paa glat Iis, saa glider man videre frem, og saa kommer man tilsidst til at begjære lutter Egeffabe, og det vilde være en betydelig Udgift, som man ikke tør tilraade Thinget at gaae ind paa. Udvalgets Fleertal

maa derfor fastholde det Raad, det har givet, ikke at bevilge disse 792 Rb.

Sage: Det staaer jo i Rigsdagens Magt at kunne sige „stop“, hvis den ikke vil; og om den ogsaa er paa glat Iis, saa er denne glatte Iis vel ikke en saa farlig Ting, at Rigsdagen jo nok vil kunne staae paa den.

Winther: Dersom det inden 3die Behandling kan oplyses, at det for Bevarelsen af de omtalte Archivsager er af Vigtighed at anskaffe nye Egeffabe istedetfor nogle af de nu værende Fyrreffabe, saa skal jeg for mit Vedkommende ikke have Noget imod at gaae ind derpaa, men dersom det ikke oplyses, saa finder jeg, at der er den største Grund til iaar ikke at bevilge Noget til Anskaffelsen deraf, da vi ere saa flet oplyste om, hvilke Krav der i den Henseende i en sjernere Fremtid ville blive stillede. Fra Først af er der blevet givet os en Forestilling om Forholdet, som om det kun var en ganske ubetydelig Udgift een Gang for alle, som ikke kunde ventes at komme igjen, men efter 2 Aars Forløb har det faaet en ganske anden Lyd, idet der nu er Udstgt til en betydelig Udgift, saa at det forekommer mig, at forinden der fra Geheimearchivets Side er forelagt ganske andre og nøiagtigere Dplysninger, bør vi ikke bevilge det Allermindste uden det, som kunde være absolut fornødent, for at Intet skal fordærves.

Kirke- og Underviisningsministeren: Jeg veed virkelig ikke, hvorledes Geheimearchivet skulde kunne forelægge disse tilfredsstillende Dplysninger, det skulde da være, at man tog selve Gjenstandene i Diesyn, hvis man ikke troede, at det var rigtigt, hvad her er blevet meddeelt; thi det kan ikke godt siges anderledes, end at man finder Anskaffelsen ønskelig til Opbevaringen af Sagerne, og selv om det ikke var sagt, var det en Selvsølge, at det var Meningen. Geheimearchivet har jo dog ikke kunnet give Tegninger af Skabene eller Fremstillinger af, hvorledes Documenterne kunne beskadiges ved Udragning og Indlægning, det er Altsammen Ting, som man ikke kan have nogen Dom om, medmindre man